

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious c
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

156

جهان فیزیکی

مشاعر ۵

919 52

52 12

بہ تمام

سيف الملوك صديقي سوات

فیضانِ سوات بقلم خود

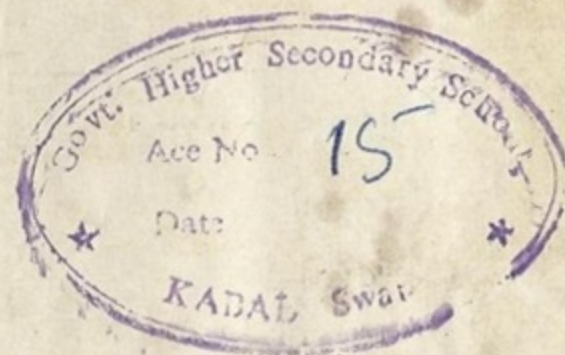
تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعيد منگوره سوات

No. 16.7.57

جہان زیبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
صدیقی ریاست سوا
لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوا

تمهیل کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ خوب د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرح د خیل فکر
د نتايجونہ منتخب کرے پھغوی باند ادیبانو
اوشاعرانوصاحبان خیل خیل جذباتشکار کرے
لہذا دامونہ دیو مجموعے پھ طور پھ خد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کن پیش کوو۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظم و نوفرست

نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر	نوم د شاعر او دهغه نظم	نمبر
۱	تمهید کتاب	۲	سلطان محمد صاحب	۴۶
۲	سیف الملوك ضابط	۴	شیر صاحب	۷۸
۳	فضل الرحمن فیض	۱۳	مهر النساء با نو	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیب ضا	۲۳	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	امیر حیدر ضا	۳۳	محمد نوشیر و اصا	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	شیر افضل ضا	۹۶
۷	عبد المالك ضا فکر	۴۷	خان قصا ب صاحب	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	دلاور خان صاحب	۱۰۶
۹	احمد جاسا نشتر	۵۸	د ناظر مینو پرمخت	۱۱۸
۱۰	مولو ضیا الحق صاحب	۶۳	د عقیدت کلونه	۱۲۰

اوس جو رد ترقی جو نزد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پہر باب
 مالیارچہ دکلزار لر کوه زاغ زغن غر اب
 د سیال سره چہ سیال کر و مونزد والی عالیجناب
 د اہول ددہ ہمت د کھان خبر کر د احوالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ خوانان، وارہ ہر یو پہ د ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کوه خوک ناشکرہ د احسان دی

باب جناسیف الملوک صاقد یقنی الایب سوا

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه ہر طرف تہ حمالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 رازہ تماشہ او کوه د اقبال ختله نردے
 مولیٰ پہ لوی احسان را کوی دادریم اختر دے
 خوشحالہ قام پہ د چہ جہازیب د دوی رہبر دے
 بل کورہ خارورہ چہ بن باثرہ د سمبر دے
 ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

نا شکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
اصیل پر خوشحالی پری په مونږ فضل د سبڅاده
حصه د منافق د لته هم هلته کښی نیران دے
مړوم په ژوند کښی نه کړی **صدقی** د خپل وصاله
پوزه یوازې نه یم چه په دیمه خوشحاله

طرح
ن ن
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنګان را غله په شمع
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د خوشحالی ده په هر لور
هر خوا ته نظر او کړه چواغان دی کور په کور
غڼې شنې د خندانې پرې بکبله کوی شو
د عام کوی سلطانته چه ئې ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئې شته د بل نه طمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
خندا ده خوشحالی ده په چا نشته درد و غم
دعاء کوی الله ته د خپل واکي اعظم
ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
او صاف د جهان زیب لا پوره نه وو زرشه خم
جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
رښتیا ده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
خند یکو، خوشحالی کو په هر خای مونږ وقت د
غمخوار د هر یو کار پخپله غازی ملت دے
په تا چه څوک خفه و عارب د زرتو زړه کړی قمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

چه شکر من او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا رځه
 خلاف د اولي الامر په تحقيق کښي کنه هکار د
 تعمير انصاف د سوات په مثل بل په کوم ديار د
 صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د
 حق وایه **صدايقی** حق ته د تههیک ونيسه سمع
 طوطيان په گلستان کښي په خندا کيناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجر به م په تحقيق کښي د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر خان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیاد د وصال او د بيلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

ستره چه ماضی خوښ د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف، عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خوښ وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجر به د کلمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښي انصاف د غریب او د امیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک د سوات کوی
 خدا نیگو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا بہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ کا تینا ت کوی
 حکمہ ہر یوکس بہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر حائی اورید **صدیقی** د حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کن د آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

بہ صدق چہ خدمت کوی مالبار د گلستان
 بلبل ورلہ را غواری بل تے لے کوی زاغان
 زاغ وزغن چہ نہ وی ہر بلبل شی ثنا خوان
 ہم داد وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

گویا بہ دغہ قوم فضل د رب العالمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی
 مشہور بہ توار یخو کن دے عدل جہا نکیر
 تے د انصاف د پارہ دہ بہ وہ ز نخبیر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہ چہ بہ وہ د خان بہ ویر
 ویل بہے فریادی تہ راتہ او د کرہ تقریر

سلیم بہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

یو خوبرے واد رہ تہ د غازی ملت
 رشتینے نگہبان دے د خپل ملک اور عیت
 پخپلہ د سپاہی پشان ولاہوی بہ خدمت
 فریاد د فریادی اوری ہر حائی بہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی کہ ہر وصف بہ تضمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرِ صدیقی پہ دے زمان کبی بومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رب پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفُ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِیقِ سید و شریف

فُضْلُ الرِّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خوشنویس

ریاستِ سوا

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ درِ خبر کہ مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے دھی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کبی بلبلان کد شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی د نون دھری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږ رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور ته وردنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې ورپکې لکه غواص شوم
 خارج مکه لعلونه چه قول چک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستور د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سرو هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پس مدام راجی وصال
 نن جون د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری د نکه غرانکه سر بهر کړی د سوشال
 د ازه یوازې نه مې په د باند خوشاله

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سې د جادو نه درته چک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو په زخم د زړه کیښوده د سماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره قلاوم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مېزه هر خواته
 یو زړه عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډیری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جوړ کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه داسه سالگره پکښ کید شې بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونه جشن زیاده د احمونه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښ نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای بهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د د یو خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شوداسه یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونه مراد
فیضان حکمران د همونه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و ته
لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و ته

نشته دے سلطانہ د عیان نه بخه بیان و ته
هر نتیجه د د خدیش د خیر الناسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

خاص د هر پورخ داروئے دایه مسیحائے ته

چو ته مره ورنه ئے خوهر چانه پخلائے ته

هم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست اوطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه ورته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

داد ستا تو ته حکم اوس خلاصه افلا سره ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ناد قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

ناد ترقی په عروج چوت کړه ریاست واره

حکم د لکتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یوے بله نه لپا سه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

چشمن د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل روښانه په فلک وی ستا

دا د عاء جو نږه ستا په حق کښې و سواسه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

نه در زنده باد د حکومت د ستا مدام وی تل

سور د رحمت د ستا پوښه علی الدوام وی تل

هم د **فیضان** حقیر پتا دعا سلام وی تل

دا بنادی شروع جو نږه انیس سوا پنجاهه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

تور دی که سره شنه دی هم که زیږدی او که سپین شی

دا که په یو رنگ شی نو بیا جوړ به تر آئین شی

راشه د ورنگی پریده په یو رنگ سره رنگ شه

ته که د عاشق نو د آشنا د درملنگ شه

زړه د باطل د پاره غشه د خدنگ شه

دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی

دا سه کار ناه به د بیا کور د تر علین شی

هان د اتحاد په رسی او توه محکم شه

زهر د تقریق د مین نه واره کوه مدغم ته

زړه د په چاره د شاه د مینه کوه قلم ته

څوک چه داسه کار کوی په رشتیا سره ناز بین شی

دا شه دروغ نه دی په رشتیا که د یقین شی

راشه دروازه د یقین او و هه په زور

خپل یقین د خاص کوه بیا هله لته و نوره

ولته د یده او دانسته کوه شمکوره

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمین شي

تريخ نه وی بیا خلقونه ډیر خوگ لکه کبیر شي

ته په صداقت د جهمازیب د در غلام شه

ښکار که مار غه د محبت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نیکنام شه

مح په صدق وینځه چه روښانه د جبین شي

هله به بیار و نرد رته د یار د محبت آئین شي

خیال کوم هجوره زه په دے معما کما نو

د اتش قع نه دی که واورئ هو ښیارانو

دایو معتمه د مطلب د که ده یارانو

وای فیضان تاسوته که پوهه پر دور بین شي

کوزه پایه بره، بره کوزه د خود بین شي

فیضان سوات عفی عنه سید و شریف

سناغله حبیب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

نن باره د سهر دے هر سکر کړ حی له خیاله

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

نن بیا هغه تاریخ دے هغه میاشت د دسمبر

خپله چه پر تخت وه والی صاحب بهادر

هر چاته هر سکر را حی خوشحاله په نظر

دازیاته خوشحالی د پر سیر د بل کاله

یوزه یوازے نه میه په د باند خوشحاله

دے جشن تاجپوشی له د و الی صاحب والی
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ کومه خو شحالی
 د سیال سر چه سیال نه دی هغه کوی سیالی
 معمر هم مسرره په د ورځ و نیم بد حاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالی ده نن د هر یو مسلمان
 هر ځای کن خوشحالی ده په هیچا نشته خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چه دے جوړ د حکمران
 وه چه زبون حاله هغه نه د زبون حاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 د اورځ د خوشحالی د اهل سواتو د اقبال
 د باره د سمبر ده مبارکه د دے کال
 ده داسه خوشحالی لکه د عیده په هلال

د باره د سمبر پکښ تاریخ و نیم نیکفاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله
 امان د انقلابه نه جوړ د حکمران وی
 دنیا کن ترڅو پورے چه دارمکه د آسمان وی
 هم داسه د په قام باند مشفق جوړ سلطاوی
 دعا د حبیب داده ا خالقه لایزاله
 یوزہ یوازے نه یم په دے باند خوشحاله

طرح

طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سمبر ده شاه گدا کیناسته جمع
 د باره د سمبر یو لوی افترد دے د او لس

هر يو سري ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پي خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 به حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورځ د تاجپوشی ده د واکي صاب غمخور
 به زیاته خوشحالی له کتبه پاخیده د رنجور
 آغوسته خه جا خلقوز ییا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 تول خلق راغونډ د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کړی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کړه هر یو را نظام
 عیشونه دی جلسه دی، دعا کانه کوی قام
 څوک چه به آرام ده هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکار یگی هر طرف ته دروازې بنی مزه داره
 میران بنی په د ورځ چه مسافر درو هی پلار
 نور وای مسافر خنکه اختر شه په تلواره
 حبیب وای کار وای تر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستا سو قیاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
موندلے لویه برخه هر یوکس کتا سلطان نه
احسان مالی جانی کوے دهره مسلما نه
بیا خاصکر به عاجزو ئے بے حد مهر با نه
هم دیر د احسانونه هم جزا د سمد لاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
به مثل د حاتم د حکمران نه سخاوت دے
لایق د دیر تحسین د آخرین د حکومت دے
د عدل د انصاف به کلّی جهان شهرت دے
ستا فیصله هر د میرا او د قسطا سرده ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
هر فیصله کرے به انصاف عدل پسند ئے

دے نوم د انصاف به تمامی جهانا سر کند ئے
موصوف به د اوصافو به چترال به دیر در بند ئے
تعریف د دنیا نوله کوی دلاند که لپاسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
حاکم دیوی حاکم چه ور پکن عدل انصاف وی
مصدق چه له بدو د رشوته خن صاف وی
هم چه جرم او کوی به اقرار باندی معاف وی
له دے نه چه خلاف شی بیا توبه د دکناسه ده
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
ماوند برخه نصیب کره زیاله دے نه بنه اقبال
چه کو حی مظلومان د به انصاف عدل خوشحال
مخصوص دله گردش د انقلابه او سه آل
دعاء د مظلومانو تیر سخته د الماسه ده

نن باره د سهر د تا جپو شي ده حکمرانه
 د انیک فال تارنج د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختره که نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

د احبیب له صدقه خپل مالک ته په د سوال کښ د
 تل د تضاعف د سالکیري د کال په کال کښ د
 بل د نیکنامی غرض د هر زمان په خیال کښ د
 د الار د نجا هر مسلمان له دې وسواسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي

سوات ته چه خوک راشي پر رحمت د رب متین شي
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شي عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شي
 زغلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شي
 په ستوا کښ مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کپړی که خوک خا او یا مسکین شي
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شي
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواري هېڅکله چه بدل د د آئین شي

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمران وی
د شاه نه چه خلاف شی هغه درو د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشته مسافر سر خطره

نه فکر لوی غم که په صحرا سر په بالین شی

حبیب وای نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام ده داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حبيب الرحمن حبيب

گالوچ - سوات

بنا غلامیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

د اباره د سمر د خدای محفوظ کوی د زوال

پوزه یوازې نه نیمه خوشحال قول جهاد د

د سوات په ټپکلی زمکه جهان زیب چه حکمران د

مرغی وای سند که چه دا خنک امن آمان د

مولی د په بنادی لوی د اکال تربله کاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحال

مولی د په بنادی سر لری د والی ذات

ذات د ده خوشحال وی خوشحال دوی سوات

پہ عدل پہ انصاف کیں شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رویہ دہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کیں دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کیں وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کیں وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کیں وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزہ یوازے د باغے پلورے تلہ امیر حیدر
 بیل تہ کل و یلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

محفل کیں خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کیں د کلونو نند ارے کپری
 ک خانہ دی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کپری
 د کلوا خلی پرے ہخو کے دواہ سرے کپری

ز اغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شی خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانږه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصلحت کوی د عیش
 هریو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 مجلس کښ د بنادی ټوټه داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیري مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالگیری کړی د ستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 مخلوق کړی د خپل توانه خیراتونه مجلسونه
 یاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سري موند لے لویہ بر بنہ ستاد لاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسہ

هر سري موند لے لویہ برخہ پہ خدمت کنی دہ

هر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کنی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی چہ د قوم خان خادم گنہ

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ چہ خان حاکم گنہ

تلے دا فقرہ د فکر پور تہ دوسواسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرہ د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تہ دہ باد لغزہ ہم ہر یو لور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کوے دا ستاد احساسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کوے نہ چہ تہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شتہ

بنیکل پہ اخباراتو کنی لیک د حق شناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کنی لیک جہا زیبا ئے تہ

نہ مہربانہ پہ عاجزو غر با ئے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنی دہ

ورک د چغل خورشید چغل وینا فحاشه
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ورک د چغل خورشید چغل وینا اثر نه کری
بل طرف ته کوچ به هیکل امیر حیدر نه کری

دام عریضه به د سهر د التماسه ده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

لال نشی پتیدلے که به ایروزی زمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده

یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکل کردار ده

هال به نا جا نزه چه بدل کوی کنه کار ده

رشتیا به خنکه پت شی یوسو که نکتہ چین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله امام د جوړ آمین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره

هیرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره

پاکن کونپ به کوتب باند چه شی اسلام بنکاره

بیدار شی هغه قوم چه باشلے نیک حسین شی

دروغ نندی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

بيدار شي هغه قوم چه نيك خويہ ئے حکمران وي
 خدمت چه د مخلوق کوي په ده رب مهربان وي
 هغه زمکه او غرونه کاني لوتی گلستان وي
 په چا باند نظر چه د خپل رب العلمين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي
 په چا باند نظر چه وي د رب هغه عادل وي
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وي
 د سوات والي پشانې خدای خبر چه څوک عاقل وي
 په باره د سهر کښي څا چرته به مضامين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي
 په باره د سهر کښي کور په کور باند بنيادی دی
 د شمن د ئے ذليل شي چه په زړه ئے ناسوي وي
 آزاد خو د غم ژوند کي بل به څه د آزادۍ وي

په غير د شريعت نه که قائم بل پواين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي
 په غير د شريعت نه رياست کښي دستور نشته
 قصور د کي نادانودا ناوه قصور نشته
 وينا کوم د ځانه ماته د کښي ضرر نشته
 شاعر امير حيدر د مولی نه کړي څنگي شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه ديقين شي

امير حيدر جونري

بناغله اياز صاحب د کراچي نه

طرح ۱۱

يوزک يوازے نه ميه په دے باند خوشحاله

پرون د پښتون "ن" په خندا را غلو صبا له
زيرے د بنادي گوند هډ هډ را وړو سبا له
غرد سليمان دنگه غړي ولاړ صد ا له
پيغله د آيلم بيا جوړه شو ده که اله

بخت او تخت او تاج د خلې توب خن زار پري
که ناز د پښتونخوا باند ناز و ندي ناز پري
تقدیر په گډا سر د او تد بیر ولاړ پر کاله
فطرت په سر منکو کښي حنار اوږه حيا له

مختار په نوراني غيگ کښي ضيار اوږه ضيا له
نشه له مستي وړکي د صبار اوږه صهباله

تقدیر او تد بیر دواړه له مراڼي قربان پري
بنادي له خوشحالي نه په جامو کښي نه حيا پري

فردوس د پښتون د غورپيک پښتونخوا له

رضوان زير وړکي هس رنگه د دنيا له

وړون د بنادي د گورپيک پښتونخوا له

صيرت هم اړادو د مشيت د د وچاله

مالي پښتون آدم ته خلافت سپارل کي پري

عواده د هيواد چه د بنادي په تال زنگ پري

خيبر چه چا خبر کړه د د هس رنگ احواله

وړ پوي يم په د پوي يم وچو بيار غلو خلا له

کمال د پښتون وړ زيريدونکي له زواله

کمال هس کمال چه تکميل مومي له کماله

غازی چه تاتہ کورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ کورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 پُستو پہ کلا سہ چہ تے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شو واکوالہ
 وارہ پُستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سر درو کنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

شاغلے عبد المالك حبا فکری
 تند و داک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطمئن، خورسند، ستا پہ دور باکمالہ
 سوات د کہ بونیر د دوار خلاص شود جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت تے قام لہ گورے لارے صاف
 رظم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصاف

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 ویراندی هر سو استاپه اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 لوریه، که جوریه ده، که خت دے که مکرد
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غورید لے ستا د عدل بنه خادر
 نشته منزری هغه بیز و و تیر لواله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان د اے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سوا د علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۲

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکښ او کړه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهر زیات شه غوږ و او سپر د لو خان
 هر گل شه په خندا چه پسرلی او کړه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال گل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 افغان د باغ لار په مهر با نه شنه خاوند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غوږ پری خوند په خوند
 مستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

که لوی دی که واره دی هر چا بیا موند له نفع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 عجیبه تما شه ده سوات کښی نن صبا اختور ده
 د اورخ د سعادت ده بنیکل دور بختور ده
 وطن ټول چواغان دے حکم باره د سهر ده
 رنزا د قفقوسه ده هر چائی بله ده هم شمع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 راضی دی د غازی نه په بڼه شان سر قومونه
 په دور جهان زیب باند او باسی تل شکرونه
 فکری یوازې نه هر یو منصف وایي حالونه
 فیضیا به ئی په فیض سر هر څوک دی نشته منع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 د اصدانمانه، بلکه دا د عام الناسه ده
 هر موندل چا نه دے؟ هر وهر څوک دی؟ وایه
 بل په ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یه
 کښی په کوټ او کوټ حال احوال، نه چه دورایه
 توره د انصاف تیره زیاته د الماسه ده
 هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 لکه د اکبر د سوات پتا باند روښانه شه
 لکه د لښان اوچت ئی دومره زړه چه د هر چا نه شه
 د اقبال د چا دے چه محفوظ د هر خزانه شه

احوال او گورو را شه چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر د جنت بسکے دستوار مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور د دی ہر توک شکر گزار
خزان د مولی دور لری د دے چمن گلزار

پہ امن د آقاو د دہر یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کنی اول یو
د قحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زیور سہ فکری! بندہ مکمل یو

حافظ د غازی حمونب الہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنابنا غلہ شیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح مکر

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی

ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی

ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی

د وخت پہ کوتہ کنی د سلیمان ہنہ نکین شی

پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ نوحوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نوحومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ دروغ در وہ سیرت نوحجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہان زیب کن بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کن در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کن در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کن در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینہ کن در یرنہ غوندہ حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در و آلی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

جہان در تصور کن در تفسیر در زندگئی دے
 مہمت در سراپا وینہ نوحیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کن در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کن کہ داطوق در خدمت دے
 در او در و آلی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم بہا در قول عمر صفت دے
 مک چہ چا حلال کوہ نودا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ گور چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی

بنا علی احمد جانا نشتر علیکرا، سوا

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پے دے باند خوشحال

دلشاد کرجی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پے دے باند خوشحالہ

خوشحالہ تول وطن در پے دے کوم عظیم دے
پے دور جہازیب کنی چہ مونبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پھر ستہ لہ دے ذات شد

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کری ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کڑہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید ٹنکہ وائی

طائر شد پے دولت د خیل وطن دلایزالہ

پے در کنی د خالق پے د نشتر وی د عاداتل

آشنا کڑہ مونبر د خوگ وطن د تنک د لوی کمالہ

طرح ۲

ملو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

نو تہ نیمہ شبہ کنی جہازیب بلہ کڑہ شمع

ملو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

اَوْ چَتِ کُوهِ خُوکِ رَاکِ پَسِ شَرَعِ شَوَنُوتُونِ
 مَائِلِ شَوَه دَهْرُ مَلِکِ دَهْرُ وَطَنِ نَه وَتِه سَمَعِ
 زَاغَانِ کِه خَا پِیَرِکِ وُو رَوَانِ کِلِ شَوَنَا مَرَادِ
 رَنَزَادِ جِهَانِ زِیْبِ کُوهِ لَه دَوَارِ وِ قَلْعِ قَمَعِ
 خُوکِ وَطَنِ جُمُونِ بَه دِ جَنَتِ نَه یُو حَسَابِ شِی
 دَرْدِ لَا یَزَالِ نَه دَنَشْتَرِ شَوَدَا سَه طَعِ

طرح ۳

هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یِه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 فِضَادِ کُومِ سَتَا چَه نِنِ پَسِ جُمُونِ لِبَا سَه دَه
 هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یِه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 سِیَوْتِ دَفُوشْتُونِ فِیضِ دَنَمِ نَه مِ آ قَا حُ
 حَسِیْنِ چِهْرَه دَر کُوهِ لَا یَزَالِ عَجَبِ دَنَا سَه دَه

اَسَوَاتِ دَکُو کُوهِ دَقِسمَتِ چِه دِ اَصْلَاحِ کُوهِ
 سَر کُنْدِ مَوْنَدِ تَقُولُوتِه زِیْبَالِه بِنِجِ حَوَا سَه دَه
 وَطَنِ دِ پُشْتُونِ چِه پَه رِشْتِیَا سَرَه جَنَتِ کُوهِ تَا
 دَ حَالِ زَبَه گُویَا دَهْرِ چَمِنِ پَرِ دِ اِحْسَادِ سَه دَه
 اَسَادِ پُشْتُونِ دِ وَطَنِ زِیْبِه اِجْمَانِ زِیْبِه
 اَسَادِ مَر حَبَادِ پَه کُوهِ دَارِ دِ چِپُورِ اَسَه دَه
 طُوطِیَانِ لَه دِ چَمِنِ بَه دِ تِلِ سَتَا یِ پَه نَغُوسَه
 مَنُوسِ زَبَادِ زَاغِ دَه چَه حَرَمِ لَه دِ سِپَا سَه دَه
 هَامِ نَه پُشْتُونِ دَر تِه قَائِلِ چِه پَه اِحْسَانِ شَه
 بَه کَامِیَا نَه شِی ثَابِتِ جُمُونِ دَقِیَا سَه دَه
 اِ جُمُونِ سُلْطَانِ مُبَارَکِ بِیَا مُبَارَکِ دِ شَه
 وِیْنَا دَنَشْتَرِ دَا دَه چِه سَر کُنْدِ لَه قُطَا سَه دَه

طرح ۱۵

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 پستون بہ خوارشی خنکہ چہ بادشاہ دے آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نہ خوئی ریا کارشی بل
 حای دریا کار بہ پہ آخر کبی تحت ترین
 کید لہ قدم حماد سوات پہ زمین کبی تہ
 گورہ کائینات چہ خاک وطن حماد آیین شی
 دے قدم قدم ک عالیجاہ بلند مژ جموں
 زیات بہ لہ ک حالہ استقبال جموں رنگین شی
 آباد لہ خاوند حکمران جموں ک سوات
 پہ سوال د ک نشتر لہ فرشتونہ ہم آمین شی
 احمد جا نشتر سکند علیگرامہ ستوا

سہاغلے مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ ستوا

طرح ۱۶

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پہ ک باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شریشت و
 له رور اوله عزیز سړی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وې له جنګ اوله جداله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 اوس ناست دی په آرام سړکوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سړ دے انس او محبت
 ټول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 نن ستا په اهتمام سړ ټول ستوا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کړه نیک خصاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پوښتل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

په قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 آواز په سارمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جوړ قبول کړه پخپل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 د ضیاء الحق دے ستا غلام خلقه بگوش
 د کړه له خپل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کو د عاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 هر څوک د بهر مند کړه له خپل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیکرامه - ستا

بنا علی جنا سلطان محمد رضا منکورشاه

طرح نما

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت در بے پہ جہا دیو بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیا کن دھر قوم کے انتظام نشہ

ہیچ امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خوب والی دے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال کے حکم د رب نہ بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد محبوب دستا دے جہا زیب پہ زہر سلیم

بانی دھ نیک کار دے بلاریب پہ زہر حلیم

مہول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

روشنانہ شہ تارخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہا

در اصل بجا ہد کے ذیل مذہب د کورہ روشن

قائد لقب د ستا صد را عظم کے بے مثال

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنیں پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کنیں پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت کے داتا تاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب کے داتا اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت کے جہان زیب دہر دیار

۱ بارہ دسہرہ سوا بونیر کے کل بھائی کے پہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ عادل باند کوی کھن

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع کے فخر

۱ بارہ دسہرہ زغور د قوم کے تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادھم شمس

۱ سوات دس دھرم مظلوم کے تہ سایہ دھرم شمس

۱ سوات دس دھرم تہ رہبر دھرم بشمس

۱ سوات دس دھرم پناہ کے کشتیا کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم نہ یہ پہ د باند خوشحالہ

۱ سوات دس دھرم د خدا کے پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دس دھرم مومن پہ زہر جو پشوع مومن

۱ سوات دس دھرم مفسد د زہر نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱ سوات دس دھرم آرام شہ پہ آرام کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم مدام کومہ زہر مرزا سلطان

۱ سوات دس دھرم زوال کوی رب د عدل دامیران

۱ سوات دس دھرم جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دس دھرم ملکہ بشر جو نبرد الی کے پہ مثالہ

۱ سوات دس دھرم نہ یہ پہ د باند خوشحالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق د هم رنخا زيب د جهان
 د ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 د اند د عدالت د به جاری لوی په جار
 د د بیا نه پر کل سوات د زیه خالی لوی د غم
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

طرح ۳۷

سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د صبا یی شوے چه رنخا د عام خاصه
 سری موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 د رحمت لے نه تا فیض رسی هر چا و ته
 د رحمت لے چه جاری شو هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د استوار امان د به رشتیا سته به غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم به محبت
 عاشق د اجهان زيب د معشوقه خیل ر عیت
 د راصل مجاهد د، د بدعت، شو سله
 د عام و خاور ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے به عنصر
 رو بیا نه پر کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے به دنیا جو به یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 د طویان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

زیب د کل جہان شوئے ذ زیرو نہ بالا و تہ

ابر د بھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ باد نسیم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منقسم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منتظم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

ہر پستون شرف رتبہ موند ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ خوشبویہ کل ہے زیب د باغ او د جہان ہے تہ

تہ زیب د ور بل ہے سیال د نیشہ عالیشان ہے تہ

تہ قدر شناس ہے قدر مندہ قدر دان ہے تہ

تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوئے د خان سرہ

نشہ عدالت کین تفاوت زیرو بالا سرہ

نکہ رب نظرد مرحت کوی لد تا سرہ

تہ مشعل د ستوائے رنہائی پر ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

بارہ د سہر دے دا پنچہ سالگرہ د ستہ

ہر ستر مسرور دے استقلال د دخیل ملک دجا

بخت د بار آور شہ اجہا زینہ شہ تا بندہ ماہ

تل کوی دعاء سلطان مجمل چہ ہے د لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تل ذیب ستا د جهاڊ، جهازیب که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته صد ئے دُر شهور ستا جهازیب دے
محفوظ د امانت ساته درې نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے

کمال ئے ستا کمال د کلام که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

اے سواته، ته تاراج د تل د غیرو وے آماج

جے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج

سامان هم د عروج کمال په ستاجور بالیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

ستا ورانه شیراز و، مکمله شوه هېنیا ر شه

معمار د خپل قوم پيژنه ځان وېخ ږه بڼه بیدار شه
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غچو ار همدرد ستا د والی د که یقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

حفظان بچاو د خپل عزت دولت که د مطلب وی

همدرد شه د سردار زیب د جهازیب که د مطلب وی

د یوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی

ځان یوئ په سود وړیا ږه په ایما که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

کمنام و ښه ته اے سواته تل د غیرو و ښه غلام

ظلمونه، بدعتونه، وران رسمونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولے نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

دنیا ستا تما شکیرده ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انکشت نمانشو د عروج په هر یو بام
 تل زیب ستاد جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ماهر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قائد مؤید ستاد یو یادگار د زمانه
 قاسم فاتح د ستاد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدی شه زیب د ستاد که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 دراصل خیر الناس د داسرار مؤید د قوم
 رحمت د الله مؤید د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غیبی رحمت د قوم

ماهر د سیاست عقل سلیم که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 در شب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د یولو نه ورسته د اوس شوو د ندر په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 مازا سلطان به تل د رب په درکوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکړی د خضر په مثال
 د امر د قسمت د ستا ساتی تل د زوال
 تل زیب د جهان په جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سلطان محمد، منگوراه، سوات

بناغله شیرضا چندا خو، سوات

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره کښ رنوا هله وی بنکاره چر عارفین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره توره تیاره وه چه لانه وه جکومت

نه علم نه ادب وه نه جا پیر نه شرافت

هر څوک ووې خبره د هژاو د حکمت

نه ډول وه د خلقو او نه د ازیب و زینت

همت او کړی مالیاړ نوم او بوته هله شین

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

همت د جهان زیب چه کړه د عدل دیوه بله

پښتنه د خپل قام نه په دهر تکلیف کوله

فائده د رعیت به په هر وخت لستوله

مدام میوه د رحم په هر مقام کرله

اوس وایي ټول قومونه چه په شاد آفرین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

اوس وایي ټول په شوق چه د شاه یو وفادار

قایم د لوی تل د سلطنت پر ورځ کار

د اښک و وطن باغ شه په د باغ تازه چهار

رشتی وایي شیر خادام لفظونه د اشعار

راحي د دهر ملکه که څوک سیل نه شایقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

طرح ۳۱

هر سہری موند لے لویہ پر خیر ستاد لاسہ

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د دره ده
منع د عطاء نه د کهتر، نه له مهمتره ده
بل چینه جاري د عنایت د له دفتره ده
هغه ته فائز چه اراده نه له اخلاصه ده

هـ سہری ہونا لے لے یہ برفہ ستاد لاسہ

بلبل کوی نغمے پہ باغ کین کوئی پہ نخل و
قدما اخیلی دنازه پہ رو رو راجی خارو

شورشور کوی طوطیان د و د وطن پر سر د
داستا بنیکه دوران بنه زمانه خه به هر شنه
هر سړی موند لویه برخه ستا دلا سره

قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ دسمبر دے
والی صاحب پہ دے ورخے ایسود تاج پس دے
دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سری اختہ
خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاس د
ہر سری موند گوید برخہ ستاد لاسہ دہ

ستا بشکله دوران د پوه مړه د غن یما نو دی
خاندی خوشحال پری خوشحالی په مظلوما نو دی
سخت وره نن د ریاست په ظا لیا نو دی
رب د اجور درکری داد عام خا الخاصه ده
هر سړی موندل لویه بوخه ستا د لاسه ده

تا د علم جال پہ وطن خور کبہ فیض رسانہ
ہر یو کار خیر کوئے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان و کتب پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہخہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہخہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چرے ملکوے نہ شکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بنا غلے پیر محمد خاصا دکی ، سوا

طرح ۱

زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضا دے حکم خلاصہ و جہالہ
 زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک دستا پہ ملک کتب
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے دلاند کپورہ پورہ دخیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامینی قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے ہمالہ

د ستوا که حیوانا که جماداتی بول نارے وھی
عادل ہے تہ عادل اے والی شہادہ با کمالہ
پورے بہ وصف نہ کری کہ شروع پیر محمد خا شی
کہ تیر پہ دے وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبی خوشی کری خند ید
د یو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
تیارہ د خیرہ لایہ را غان حکم رمید
د دہ دھنہ تختی د بنما تو یہ د مع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

تیارہ د مملکہ لایہ پہ وطن آ بادا نی د
ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی دہ

چہ بغض لوی زریہ کبی دیرہ زریاتہ نادانی د
قربان چہ لتاس کوی ورسٹی د عقل قمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
خو شحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہشیر شو
د زمکے زیر کینو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
د چالاس کبی چہ خاک و دھنہ وارہ جواہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
بالاد پہ شاہان کبی اے شاہ لوی منسوب شد

دے صاحب وطن واپہ بہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ ترے ہر وقت تمام واپہ رعیت دے
 دعا دورۂ محو بندہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورۂ محو بندہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ دے نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی ترے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارک کی مو بندہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاکی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی

پیر محمد خان دہاکی، سوات

بنا غلام محمد نوشیروا صاحب شاد پری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ہا خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل دہیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغ خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغ پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترگه او گوره بکین نشته خلا ف
 بیزه شرح او به سکی تل په یو گو در کین صاف
 قلم شه ناچاره ستاد وصف د کماله
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 قلم شه ناچاره ستاد وصف نه سلطا نه
 عادل ے رحمدل ے په غریبو مهر بانه
 رشیتین ظل الله ے اے جو بزه حکمرانه
 بادشاه د هر وطن شه سوال کوم د ذوالجلاله
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 بادشاه د روی زمین شه دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی د د به باره د سمبر
 د اورح د خوشحالی ده پونب باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم په جوش کرجی د خیال
 یوزه یوازے نیمه په د باند خوشحاله
 خوشحاله هر انسان د خان خبر که د احواله

طرح ۱۲

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 شکر دے الله چه د راغانو لوشو طمع

شکر د الله دے چه د راغان شو تار په تار
 پید چه شه په سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونب و شه د خالق غنی غفار
 د ظلم تیاره لایه چه روینانه راغله شمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

تیاره د ظلم لایه د نړایي شوه په جهان
 موئی د تل پسر لری جو نب دا حکمران
 د سوات د مکه ے جوړه کړه خایسته جنت نشان
 د حق په غوگو واوره دا خاند په سمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

د حق په نظر او کوره د سوات په سر زمین
 حائے پچائی بیکل خایسته باغی په بنه آئین
 سوال م په درگاه کبی د رب العالمین
 خاوند لایزاله دشمنی او باسه قمع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزاله دشمنان غی کوی تاراج
 ترخو چه وی ژوندی پسر دده لوی د تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکه دراج
 د خولے نه غی د جوشه پورته او ختله منع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا جمع
 طرح ۳۲

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 شک پکبی هېڅ نشته دا خبره بے وسواسه ده

شک په د کبی نشته خا واده قیل و قال
 ظلم ستم زور وده هر سړی وده په جنجال
 چراته د سوات زمکه چراته داسه د ول حال
 لاند په قندیب چه وده د هر پیا اوس لپاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 چراته وده قندیب سراسر جوړ وده همالت
 د خان ملک د لاسه دا وطن وده په زحمت
 فضل د رب وده ستا پور راغی حکومت
 اوس که فکر اوشی نظار د کوز و پاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 اوس که فکر اوشی نظار د دی لور پلور
 لاری مو تره درو ها هر سړی پکبی سور
 سر کونه مزین شو آ بادی شوه کور پکور
 ژبه د قلم تیره کړی د الماسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ز به د قلم تیره کړې په هـ
تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
هر سره خوشحاله کړی جوړ دے پرے اختر
مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه
هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
د روغ نه دی رشتیا د ماضی او کوره حالات
پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
د عدل زمانه د خوشحالی ده نن په سوات
امن د آمان د خبردار د سامعین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د هـ هر سړی د په آرام
سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
غازی ملت چه به خدمت او کړو د قام
په خپله به قائل شه که د زړه پاک د آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
چو ته په دنیا کښ به پیدانه شی مثال
د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په درک پاک اکبر
مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
مرزا نوشیروان د ستاپوره نه شه دفتر
که لاند د نظر نه د تاریخ د سر مین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پری، ستا

بناغله شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

کلو نو هر طرف تہ پہ بوستان کنی او کړ و ز یب

حای پہ حای انصاف دچر تہ نشته دے فریب

هر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب

شمشاد ئے سلا فی لوه را حی د باغ رمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

طوطیان ئے سلا فی لوه را حی د سر در و نہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ

تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارو نہ

هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

هر حای خوشحالی دہ کل د کل سرہ سیالی کړی

سواتیان بے غمہ کړی قول خوشحالہ خوشحالی کړی

خند د کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کړی

عرومہ ئے پرایچہ نہ د خوک د لطف د کر مہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

عرومہ ئے د درہ خوک تلے نہ دے

راغله چہ پہ خیال کنی خوک د دہ دے

شک وریکنی نشته ر حمد لہ نہ پورہ دے

افضل وائی سر مال د قرا با د د صفہ

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خند اکینا سته جمع

طرح ۳۱

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو ما اوریدلې عام خاصه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو د هر کس م اوریدلې دی

دوغ یمه په سترگو کارناغه ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چه ظالمان تر رب دیستلی دی

داسه ظالمان په مخکې ستاد خو خزی دی

ای د عدل ستوریه ما دیستل د اذ قیاسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ای د عدل ستوریه ستا پشان حکمران

چرا نه به پیدانه شی که چا تر کړی ټوک جهان

سناکې ستا پشان به پیدانه شی داسه خو ان

تاجداره ناموره رب د تل لوه شان دان

درجه در رب سواکوه داد عام د والناسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

درجه به چه د یار د کړه بلند پاک سبحان

مالیار د هم الله لوه د سوات په د بوستان

دیر به وی کم عقله چه به تاي وی خفکان

حق تا به حقدار و تقسیم کړی په خه شان

هره فیصله ستاد یو بله لپا سره ده

د حق د فیصله دی پرې قائل بهر ملکونه دی

خکه اے سلطان بهر خای ستا صفتونه دی

بنیکه د نظام د خای په خای شنه چمن د نه دی

لاړه تیاره کی بل به هر خای مشالونه دی

افضل وای عمر دیر شه دارنر استاد اخلاصه ده

شیر افضل سید و شریف سوا

دے چه خدای بادشاه که، شمع زار دهنه کاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو سر زړسو، کانوی یو لعون نه شو
 جو په تریه قضا قسم راشه دینه محالونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیا په کلستا کښ په خند اکیناسته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۳

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 داریب د جهاد د، چک د کماله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه او شه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سر د خان له جوړه که عجیبه خټک سنگار
 د عدل خوشبویي شو بلبلا راغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 روانه خوشبویي د عدل شوه د شهر یا ر
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سړي په سمع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 هر سړي خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شرح عدل انصاف شه لږ شه د عدل وړ
 چه ږه خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع

د اعدل انصاف نشته نن په زمانه
 لوی وایه حمونږه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو په بلع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جهمنده د ترقی حمونږه ټول بهار د پاسه
 ستا په همتو لوسته لوړ حمونږه وطن شه
 د سیالو سر سیال شه، بسکه هر گلشن شه
 دامهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنیو کم پچاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه، ستا به نیک خصلت
 تل به ته کامران ی، چه وی د ا صفت
 د معلومه شو موخته هغه وخت د قیاده
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 د خا خا قصابه، ستا چه خور که توان وی
 صفت به د پ خور کنی د خیل عادل سلطان وی
 و تله داکو یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهانه یو رهین شی
 شهر شایر وطن وه جوید ظلم یوسنکار وه
 یو دم ی صفا که چه عادل ی شهریار وه
 لیدک د عزت و ستمکارین به هر جین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 خیل حمونه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گذار یو چه داسه رنگ سلطانه
 هغه ملک به لور شی چه شر پر خیل مکین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغ دیو راحت
 داوی خا خا قصابه لوی دایه یو حسین شی
 خا خا قصاب - منگوره، سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحالہ

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہ نیم پے انصاف دے صاحب گرم

مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری

پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے زپہ کین شرم

غنیاء دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری

انصاف د شاہ ستا اکہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوانو نہی غنیل زوری

مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ د کمالہ

قائم د دانا انصاف وی خزانہ پے مشکور دی

قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ

پلاس د د شاہی د صاحب د از نخیل محکم وی

بھار د حکومت د خدای ساقی د غم د بادہ

دادور د کلو نو د پے د کلشن ہر دم وی

د بدب د د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ

حیا د د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی

نکاح د غریبانو د دستا شرم خیالہ

د ازہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحالہ

حکونہ معتمد د د شاہی پے ہر دستور دی

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

حکونہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن و ی چه د معنا نه
 مسکن د ستا گلشن شی، د گلشن نه ته شه ځوانه
 تر څو چه دا دنیاوی ته محفوظ شه د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د **دول** ستا رعیتیا په تاملوری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیکي همیشه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر فقط دی
 بر د خپل نیکه د همیشه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کښ زیات وی
 دا ننگ د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 تر څو چه د لا ور غمکین محروم نه وی د قاله
 د هغه د داسوالونه تل په در کښ د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

معوره پرېنده د ستا په ملک کښ په شمردی
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 معوره هر آشیاء ستا په ملک کښ په خندا د
 محفوظ امن آمان پکښ چلیدی د هر قسمه
 موسم د پسرلی د ستا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه ستا بد خواها کړه بهر د رسمه
 کل هر وخت بلبلوته د ناز په نډا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبم غوټی غوټی لېبا د کار و مزار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پکښ کیناسته جمع
 طوطیان او بورا گا په ستا کښ د حکم معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه نه خزان خفقان ژړي کي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرې معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي د سوا هر کلي په نېک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راجي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوا نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خوا هادي د هر بات
 منسو خه ظلم زور شر آن د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان د عالي ذات
 گواه پرې ټول عالم دې چر حاي کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوا د شاعر دل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات کوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپرې خادونباد
 و اصف چه د لا ور غمگين پږ پخپل لسان
 دا ډول د د سوا وي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارمه کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلا نو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړي موندل لويه برخه ستاد لاسه

خویش سائلان و اراده چه دولت و کرم
 قول هفت ماهه شو بکین یو پاتے عی و م نه شه
 واره فقیران و افسانه د شهرت و کرم
 پاتے یو سائل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 داد تقسیم برخه په جمعہ کین حرکت و کرم
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یورپ اشیا د سوات نامے اظهار کرم
 چترے پس د بادشاهی لمن لباس ده
 داد شام ثانی په سوات کین بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم بکین د هر حای متا شه کوی
 داد سید و لغوث په فرمای د اسلام جوړ شه
 سوات که د مریه و وطن کین پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان بکین د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان بکین په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه و ر بکین هر رنگ بهار کرم
 هر رنگ باغچه بکین د هر ثمره قیاس ده
 هر رنگ هنر بکین د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان بکین قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن بکین تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیار په هر مکه شته ده
 داد سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دایه د هر قسمه نن په سوات کین قابلان شته ده
 داد مهوری د سوات اصحاب دار و مدار کرم
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماس ده
 خود به ترقی د غه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه پاتے په نیکه خیل تا جوړ د هره باب ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ د
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت
 برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج آو د الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کوہ چہ عقل و رتہ خام نہ کوی
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کوی
 د اجہان خائستہ برخہ نے نام کنی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کو کر حروف نہ بے دوام نہ کوی
 د ا د صفت باغ کنی نوکری چہ کوم غمخوار کوی
 خونبہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کوی بہ سوا کنی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی
 تعلیم کہ د انصاف کوے اول پرے امتحان کوی
 داخل چہ سوا اول بہ سوا کنی نوم نے لنہا کے دے
 محصول سوا د حد د بنہ آگاہ تہ خیل خان کوی
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 بہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کوی
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کنی خوند تیخ شملہ دے
 اختہ کہ حاحد کنی مسافر شہ بہ پنچات کنی
 بر باد یوژ وند دیاو بہ عیا کہ دقیق شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

درون چه میلانه شی په مزه دستا بهارته
مالیان د حفاظت د پارو وی ورته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر د یارته
چاقی د ستری مشی میلنوله ورکړی سود
نوکر کوی منجه د خدمتو نو خپل تاجدار ته
صاحب د نوکرانو نه جوړی د حیا بود
خو شحال میلانه شی د هر قسمه په غم قات کبی
کارونه په بی ریادی په ریاکه دیقین شی
روان چه میلانه شی په مهم کبی د سلام
مطلب په زړه داوی چه یو او کړه ملاقات
منشیان کړی د صاحب ورته د هر کلی کلام
اے خوانه نوم د او وایه چه تیرنه شی اوقات
ولاړوی ټول منشیان د میلنوته لاس پنام
ترخو چه میلانه کړی دا خپل نوم هغه ته ذبات

منشیان ټول شریفان د حکمران دی پخپل ذات کبی
په جی قربا لکیادی په لکیا که دیقین شی
نوم لیک چه مازاگان کړی زر عادل سلطان له ورکړی
صاحب د باډی کار د نوکرته زراو کړی آواز
فلاڼی میلانه تشریف د زردننه مقرر کړی
میلانه په ملاقات لکه د کل کړی تن خیر از
حضور د هر کله قول د خوښه ورته بهر کړی
هر شد غونډ را ندرارشی لکه پیر چه کړی نوک راز
احوال درته ښکاره کړه د لا وریه د ابیا کبی
ښه واوره دا وینا په د وینا که دیقین شی
د روغ نه دی رشتیادی رشتیا که دیقین شی

د لا وریه غمکین د اکی ستا

د ناظرینو په خلد کېن

خاص عوامو ته او بیا خاص کر تعلیم یافته
او ادبی طبقه ته د ائینه معلومه ده چه خوښ
په ریاست کېن تر دغه حینه پورې داسه
یو ادبی شاهکار او د ترقی او دعروج
په حقله داسه یو مشاعره نه ده شوه
دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
غازی ملت والا همت فرمانروای
سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
کما ینبغي د سوات ریاست پوزیدونکي
نښه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کېن د خپل محبوب حکمران د محبت
جذب راغله، او د دغه خپل نیک محسن
د تحسین نه چپ نه شو پاتې کید نو هدا
حمو نږد ریاست ښاغلي محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی
(تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
د ریاست سواو غیره ادیبانو صاحبانو ته
د مشاعرې پیغام ورکړه نو ښایان ښاغلو
شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
شعرونه د قافیو او در دیف په لحاظ او د بحر په
توازن سره نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
هنوی جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کېن پشکو

تاسو روږ

فضل الرحمن فیضان عفی عنه حریر ښاغلی ملک صفا سوا

د عقیدت کلونه

راشه لږ او کوره ژدا د عقیدت کلونه
 لکه پور را بویه وه دا د صداقت کلونه
 نننئ وړخ د تاجپوښی چه د والی ضاده
 شو په پیشکش کښ ورته دا د حقیقت کلونه
 نن ادیبانو شاعرانو په اخلاص او خلوص
 حضور ته پیش کړه په د وړخ د محبت کلونه
 هر یو شاعر اظهار د دیر خوشحالی کړه د
 غازی ملت ته د والی کړه د عبرت کلونه
 وایی حبیب چه مونږ به نه یو دایام کار به و تل
 تل به باقی وی دا همونه د خدمت کلونه
 ښاغلی جناب حبیب الرحمن صاحب حبیب کالچ

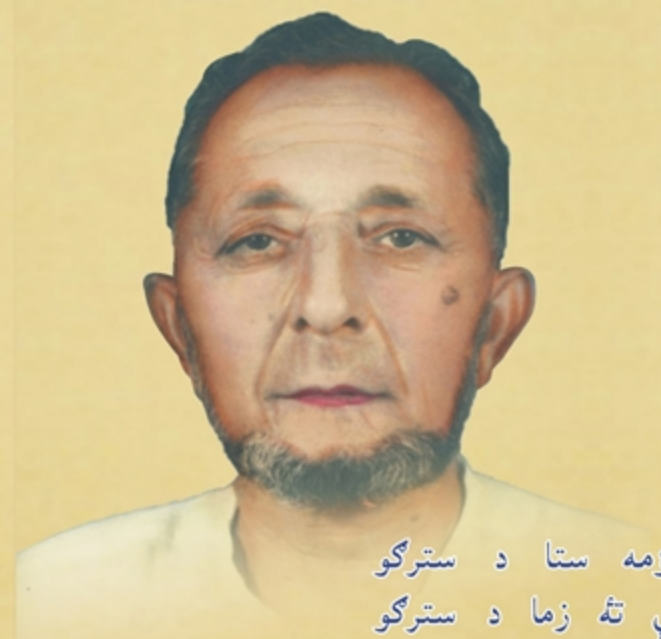
مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زما انتظار ستاد سترگو

زما انتظار کوم ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولې پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنیا کړم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو یمه یواځې نه یم
اوبسکې بهیږی د هر چا د سترگو
خومره بنایست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنیا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنیا
چرته به پټ شی د دنیا د سترگو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library